

[Peter Kristensen (Aalborg).]

Et gymnasium, der, da det blev opført i 1888, blev søgt af omkring 125 elever, huser i dag indenfor de samme mure 639 elever — eller mere end det femdobbelte. Giver det ikke situationens alvor i en nøddeskal?

Vejen frem til nærværende lovforslags fremsættelse har for den nordjyske befolkning været bestrøet med skuffede forhåbninger, men i dag fristes man til at give Peder Laale ret i hans ordsprog: tålmodighed overvinder alt.

Et gymnasium skal være en alvorligt arbejdende læreanstalt, men gymnasiet i Aalborg har som følge af overfyldte klasseværelser, inddragning af faglokaler og forældede forhold på en række områder fået præg af fabrik.

Der er derfor i dag, da den nye statsskole tegner sig i horisonten, så meget mere grund til at tage hatten af for det arbejde, der trods yderst vanskelige forhold udføres af lærerstaben ved Aalborg Katedralskole.

Gymnasieproblemet i Aalborg har andre skyggesider end de overfyldte klasseværelser. Det kan således nævnes, at der i 1953 til optagelse i 1. gymnasieklasserne meldte sig 117 elever, hvoraf kun 90 blev optaget. 27 elever kom altså ikke ind. I 1954 var de tilsvarende tal 112, 89 og 23, og i 1955 var tallene 120, 91 og 29. For den, der ikke er fortrolig med de lokale forhold, siger den omstændighed, at 79 elever ikke blev optaget i gymnasiet i løbet af de tre år, måske ikke så forfærdelig meget. Men når det oplyses, at det på det nærmeste er lige så vanskeligt at blive optaget i gymnasiet i Aalborg, som det er for den noksom bekendte kamel at krybe gennem nåleøjet, får tallene straks et andet perspektiv.

Mange unge, der ganske afgjort egnede sig for en videregående skoleuddannelse, søger ikke optagelse, fordi de ved, hvor vanskeligt det er at slippe igennem det finmaskede sold, og der lægges ikke fra skolens side skjul på, at adskillige af de elever, der søger at blive optaget, men på grund af forholdene ikke bliver det, må betegnes som egnede. Hvad det betyder af skuffelse og sorg i de hjem, hvor man gerne ser dygtige børn få en såkaldt højere uddannelse, hører der ikke megen fantasi til at forestille sig.

Og nu melder de store årgange af unge sig som en yderligere understregning af nødvendigheden af det fremsatte lovforslags gennemførelse. Allerede fra næste år sætter de ind for at kulminere i 1963, da antallet af unge i Aalborg i 16—18 års alderen, når 1955 bruges som udgangspunkt, vil være steget med ikke mindre end 60 pct. Og stillingen er utvivlsomt den samme i Aalborgs nabokommuner, Aalborg amt og det opland iøvrigt, der med naturlige bånd er knyttet til gymnasiet i Aalborg.

Undervisningsministeriets udvalg til overvejelse af gymnasieforholdene har givet det nye gymnasium i Aalborg 1. prioritet blandt ønskerne om fremtidigt nyt gymnasiebyggeri. Det må vel siges at være vor højeste sagkundskab på dette område, der her har talt, og udvalgets syn på behovet for en ny statsskole i Aalborg må veje tungt i vægtskålen for, at det fremsatte lovforslag fremmes mest muligt.

Jeg skal anbefale lovforslaget til en saglig, hurtig og velvillig behandling.

Krogh: Det lovforslag, vi her behandler, vedrører jo et område, hvor der ligger meget aktuelle og meget omfattende problemer uløste hen. Den højtærede undervisningsminister oplyste ved sin skriftlige fremsættelse af lovforslaget, at der i det nordøstlige Jylland, nærmere betegnet Aarhus, Randers og Aalborg amter, findes 148 000 indbyggere pr. gymnasium, medens der i hovedstadsområdet findes 42 000 indbyggere pr. gymnasium. Et ganske simpelt regulatetriregnestykke vil fortælle os, at der alene i disse tre amter skulle findes 14 gymnasier og ikke som nu 4, hvis man skulle have samme gymnasiedækning som i hovedstadsområdet. Og dog er der intet gymnasium bygget deroppe gennem mange år, medens man i de senere år i Storkøbenhavn har bygget to statsgymnasier, nemlig Falkonergårdens og Gl. Hellerup, og et kommunalt gymnasium i Gladsaxe. Yderligere er den lovmæssige hjemmel bragt i orden for to nye statsgymnasier i hovedstadsområdet, nemlig i Virum og i Rødovre, altså tilsammen fem nye gymnasier, hvoraf de fire er statsgymnasier, medens Jylland, bortset fra istandsættelsesarbejderne på Aarhus Katedralskole, ligger med samflige opgaver opmagasineret.